

L'enèsim intent d'unió

El Procés de Vinaròs ha posat en marxa un debat entre persones i organitzacions de l'esquerra independentista extraparlamentària per constituir un moviment social i polític unitari. És el darrer intent per aconseguir aglutinar un sector polític que des de la crisi de l'MDT, a final dels anys vuitanta, no ha aconseguit trobar un línia d'actuació conjunta.

Des del trencament del Moviment de Defensa de la Terra (MDT), el 1987, l'esquerra independentista extraparlamentària ha anat a la deriva, enmig d'una atomització de sigles. Això ha impedit, de moment, el fracàs de qualsevol proposta que intentés aglutinar els sectors de l'independentisme que no se senten prou representats amb les opcions sobiranistes polítiques avui existents.

El 2 d'abril del 2000 es posaven les bases d'un nou intent que cerca superar l'estancament d'aquest segment polític. Més de cent persones, provinents de diferents sensibilitats de l'esquerra independentista, es reunien, aquell dia, a Vinaròs (Baix Maestrà). D'aquella reunió sorgí el Manifest de Vinaròs. L'objectiu era fer una crida per aglutinar persones, organitzacions i col·lectius independentistes per comprometre's "a iniciar un procés polític", obert a tothom, que permetés la configuració d'un moviment social amb l'objectiu de treballar per la independència dels Països Catalans.

I d'aquí ha sorgit l'anomenat Procés de Vinaròs, que vol dotar l'independentisme extraparlamentari de "les eines i les estructures imprescindibles per a l'assoliment de la independència política, la unitat nacional i la justícia social del poble català (de Salses a Guardamar i de Fraga a Maó)", diuen.

El Procés de Vinaròs es vol constituir com un moviment de base assembleària, que aplegui els sectors de la societat que lluiten per "l'alliberament (personal, social i nacional), del nostre poble, el poble català", com expressa la seva proposta de declaració de principis, sobre la base de la defensa de l'independència dels Països Catalans, de l'alliberament social, la sostenibilitat, contra el sexisme i, acaba la llista, amb la defensa dels drets individuals i col·lectius.

Per treballar per tot això volen aglutinar els sectors de l'independentisme dels anys vuitanta, no integrats en les opcions parlamentàries, així com les noves generacions que han entrat en la vida política durant la passada dècada dels anys noranta. Sobre aquesta base, es constata la necessitat d'actualitzar l'anàlisi que el Moviment Català d'Alliberament Nacional (MCAN) ha fet fins ara de la societat catalana, per dotar-se de les eines necessàries per deixar d'estar en l'actual situació de marginalitat i incidir en la societat.

Aquest col·lectiu ja ha fet assemblees generals, amb l'objectiu d'aclarir de mica en mica estratègies. A Sant Pere de Ribes, el juny del 2000, es parlà de l'objectiu ambiciós d'articular un MCAN que aglutini totes aquelles organitzacions que, dels diferents sectors de la societat, treballin pels mateixos objectius. També

Es vol combinar la mobilització amb la presència institucional, per intentar sortir de la marginalitat

s'han fet trobades a València, Valls –on s'aprovà de posar en marxa la celebració d'una Conferència Nacional de l'Esquerra Independentista–, i a Barcelona. Pels organitzadors del Procés de Vinaròs, aquest curs polític ha de ser el que garanteixi els primers resultats visibles.

Sense presses. Els successius fracassos del passat fan que els plantejaments es facin sense presses, per evitar moviments precipitats i sense cohesió. De moment, doncs, els objectius són a mig i llarg termini. Durant el mes de desembre es farà una assemblea plenària a Vic. Posarà les bases de debat per a la celebració d'una Conferència Nacional de l'Esquerra Independentista, per la primavera del 2002. L'objectiu d'aquesta conferència és teixir els acords estratègics necessaris, entre les diverses organitzacions que participen en el procés.

El debat conclourà amb la celebració d'una assemblea constituent de l'Esquerra Independentista, l'estiu del 2002, que ha de servir, segons els organitzadors, per constituir un nou referent polític per aquests sectors de l'independentisme.

De moment, la participació al Procés de Vinaròs és a títol personal, però responsables de la iniciativa afirmen que compten amb el suport d'organitzacions com el Moviment de Defensa de la Terra (MDT), Endavant i amb la participació de representants de Maulets i dels sindicats universitaris Coordinadora d'Estudiants dels Països Catalans (CEPC) i de l'Alternativa Estel. Representants del PSAN han anunciat la participació a la Conferència Nacional de la propera primavera.

Entre l'abstenció i l'esquerra d'Esquerra. Els impulsors del projecte creuen que, a curt termini, poden arribar a un espai polític que pot ser receptiu a les propostes de l'anomenada Esquerra Independentista, un segment nodrit per una part de l'abstenció, així com una part dels votants d'ERC, que, segons les re-

flexions d'aquest col·lectiu, “cada cop estan més descontents amb la seva línia política, que ha diluït els continguts independentistes”.

En la seva pràctica política, tot i que encara està en procés de debat, es vol combinar la mobilització amb la presència institucional, per intentar evitar continuar en la marginalitat. De tota manera, aquesta presència institucional només es materialitzaria en l'àmbit municipal, especialment allà on ja hi ha les candidatures d'Unitat Popular. Però també es pretén incidir en la creació de xarxes que “aglutinin la societat civil al voltant del projecte independentista”.

Es vol recuperar, doncs, la capacitat de mobilització que va tenir l'independentisme durant la dècada dels vuitanta. Des del Procés de Vinaròs es considera que cal que “la societat civil s'organitzi en una perspectiva independentista rupturista”, que superi un sistema polític que, al seu parer, ha perpetuat la fragmentació de l'espai nacional. Per això es considera imprescindible, segons les conclusions a què han arribat els impulsors d'aquest projecte, “bastir una xarxa sociopolítica (associacions de veïns, associacions culturals, sindicats, casals, ateneus, mitjans de comunicació, etc.) per anar construint un contrapoder popular català i per concretar, en els diversos àmbits de la realitat sociopolítica, l'alternativa que propugna el MCAN”.

De moment, algunes expressions utilitzades en aquest procés recorden molt les que es feien des de l'independentisme d'ara fa vint anys. Llavors, la incapacitat de consensuar un projecte unitari va comportar un calidoscopi de sigles i de confusions. Ara, el Procés de Vinaròs vol rectificar aquells errors. Els propers mesos determinaran si veritablement la iniciativa dóna fruits o si esdevé el darrer capítol d'una llarga sèrie de fracassos de l'esquerra independentista extraparlamentària.

Enric Rimbau

Segons els impulsors del projecte, els votants d'ERC “cada cop estan més descontents amb la seva línia política”

Imatges del darrer 11 de setembre a Barcelona. La manifestació convocada per aquell dia va ser un dels primers actes públics del Procés de Vinaròs.